

NATIONAL AND INTERNATIONAL SRIPATUM UNIVERSITY CONFERENCE 2016

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 11 ประจำปี 2559
เรื่อง ผลงานวิจัยและนวัตกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน

21 December 2016
Sripatum University, Bangkok

การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 11 ประจำปี 2559
เรื่อง ผลงานวิจัยและนวัตกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน
(Research and Innovations for Sustainable Development)

วันพุธที่ 21 ธันวาคม 2559
ณ ห้อง Auditorium ชั้น 14 อาคาร 40 ปีมหาวิทยาลัยศรีปทุม

รวบรวมโดย
คณะกรรมการพิจารณาผลงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ประจำปี 2559

ออกแบบปกโดย สำนักงานประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม
จัดรูปเล่มโดย โรงพิมพ์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

- บทความทุกเรื่อง ได้รับการตรวจสอบทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ แต่ข้อความและเนื้อหาและบทความที่ตีพิมพ์เป็นความรับผิดชอบของผู้เขียนแต่เพียงผู้เดียว มิใช่ความคิดเห็นและความรับผิดชอบของมหาวิทยาลัยศรีปทุม
- การคัดลอกอ้างอิงต้องดำเนินการตามการปฏิบัติในหมู่นักวิชาการทั่วไป และสอดคล้องกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

**การศึกษาความสำคัญของปัญหา ความต้องการจำเป็น และสถานภาพการใช้เทคโนโลยี
ดิจิทัลของบุคลากรและนักศึกษาเพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัล**

**A STUDY OF THE PROBLEMS, NEEDS AND STATUS IN USING DIGITAL
TECHNOLOGY OF PERSONNEL AND STUDENTS FOR DIGITAL
RAJABHAT UNIVERSITY TRANSFORMATION**

สุนิษา คิดใจเดียว

บัณฑิตศึกษา คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: sunisa_kid@nstru.ac.th

ประสงค์ ปราณีตพลกรัง

บัณฑิตศึกษา คณะเทคโนโลยีสารสนเทศ มหาวิทยาลัยศรีปทุม

E-mail: prasong.pr@spu.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความสำคัญของปัญหา ความต้องการจำเป็น และสถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรและนักศึกษาเพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัล พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาไปสู่มหาวิทยาลัยดิจิทัล เพื่อยกระดับการศึกษาของประเทศไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพที่ประกอบไปด้วยศึกษาเอกสารงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เอกสารทางวิชาการ นโยบายของมหาวิทยาลัย และยุทธศาสตร์ของประเทศ นอกจากนั้น ยัง ทำการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง จากกลุ่มตัวอย่าง 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล จากการวิจัยพบว่า ปัญหาการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล เกิดจากฮาร์ดแวร์ บุคลากร และการบริหาร โดยมีแนวทางในการแก้ปัญหาเริ่มจากการปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เห็นถึงประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ไปพร้อมกับการพัฒนาทักษะของบุคลากรทุกกลุ่ม ตามด้วยการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และกำหนดนโยบายที่ชัดเจน พัฒนาระบบงานให้ตอบสนองต่อการทำงาน วางแผนบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัล ให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอความจำเป็น นอกจากนั้น การเปลี่ยนผ่านไปสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัลนั้นจะต้องมีปัจจัยสำคัญคือ 1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายอย่างชัดเจน 2. เตรียมโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้สมบูรณ์ 3. พัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัล 4. ต้องมีตัวแบบหรือกลยุทธอย่างเหมาะสมสำหรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัล และ 5. ต้องมีงานวิจัยรองรับการมุ่งสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัลเพื่อความยั่งยืนของการพัฒนา

คำสำคัญ : สถานภาพ, เทคโนโลยีดิจิทัล, มหาวิทยาลัยดิจิทัล, การเปลี่ยนผ่านดิจิทัล

ABSTRACT

This research aims to study of the problems, needs and status in using digital technology of personnel and students for digital Rajabhat University transformation and proposed guidelines for the development of digital university to raise the educational level of Thailand to have competitiveness effectively and sustainably. The qualitative research consisted of research papers from both domestic and international, academic documents, University policy and country strategy. Moreover, also an in-depth structured interviews from samples 5 groups were executives, lecturers, staff, students in Rajabhat University and digital technology experts. The research found that problems in using digital technology caused hardware, personnel and management. The solutions to start from changed attitudes to the benefits of using digital technology along with skills development of all personnel groups followed by infrastructure development and established clear policy, development a system respond to the work, digital technology management plan to be effective and the needs to provide enough budget support. Therefore, the digital Rajabhat University transformation have to be an important factor were 1. University executives must have a clear policy 2. Provides the digital infrastructure to complete 3. Development personnel to support the digital Rajabhat University transformation 4. Must have a model or an appropriately strategy for the digital Rajabhat University transformation and 5. Must have research supports geared towards the digital Rajabhat University to sustainable development.

KEYWORDS: Status, Digital Technology, Digital University, Digital Transformation

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาวิจัย

ความก้าวหน้าทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีผลต่อการพัฒนาเครื่องมืออำนวยความสะดวกในการดำรงชีวิตเป็นอันมาก เทคโนโลยีได้เข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตและการประกอบอาชีพของบุคลากรในองค์กรต่าง ๆ มากยิ่งขึ้น การนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้ในองค์กรจะสามารถทำให้การทำงานได้สะดวก รวดเร็ว ลดเวลา และระยะทางได้เป็นอย่างดี อย่างไรก็ตาม การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในการจัดการศึกษาในระดับมหาวิทยาลัยถือว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นมาก ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนกระบวนการการเรียนรู้ของนักศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ด้วยเหตุนี้ การศึกษาความสำคัญของปัญหา ความต้องการจำเป็น และสถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรและนักศึกษาเพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล จึงเป็นรูปแบบใหม่ในการเตรียมความพร้อมด้านบริหาร การศึกษาที่น่าจะสามารถใช้เป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลต้นแบบตามแนวทางของยุทธศาสตร์ดิจิทัลไทยแลนด์ในปัจจุบัน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้วิจัยต้องการศึกษาความสำคัญของปัญหา ความต้องการจำเป็น และสถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรและนักศึกษาเพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัล พร้อมทั้งเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาไปสู่มหาวิทยาลัยดิจิทัล เพื่อยกระดับการศึกษาของประเทศไทยให้มีความสามารถในการแข่งขันได้อย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

3. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

ศัพท์บัญญัติและคำอธิบายจากกรมการราชบัณฑิต สาขาคอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ พ.ศ. 2558 ได้ให้ความหมายของคำว่า “ดิจิทัล” หมายถึง เทคโนโลยีที่ใช้วิธีการนำสัญลักษณ์ศูนย์และหนึ่งมาแทนค่าสิ่งต่าง ๆ เพื่อใช้สร้างหรือก่อให้เกิดระบบต่าง ๆ เพื่อให้มนุษย์ใช้ประโยชน์ และ เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร หมายถึง เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับสารสนเทศและการสื่อสาร นั่นคือ เป็นเทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต การประมวลผลข้อมูล การวิเคราะห์ เผยแพร่ การสื่อสาร โทรคมนาคม และการจัดเก็บข้อมูล ดังนั้นจึงสรุปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารจะเกี่ยวข้องกับเทคโนโลยีที่สำคัญอยู่ 3 สาขาด้วยกัน คือ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสื่อสารโทรคมนาคม และเทคโนโลยีฐานข้อมูล ในขณะที่เทคโนโลยีดิจิทัลนั้นจะมีความหมายเดียวกันกับเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารหรือไอซีที รวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัล จะหมายถึง โครงสร้างพื้นฐานด้านเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ซึ่งรองรับข้อมูลดิจิทัล เพื่อให้จัดการได้ด้วยคอมพิวเตอร์ เช่น โครงข่ายอินเทอร์เน็ต เป็นต้น

สถานภาพด้านดิจิทัลในประเทศไทย ในประเด็น ชีตความสามารถการนำเทคโนโลยีดิจิทัลไปใช้เพื่อให้เกิดการพัฒนาประเทศว่าได้มากน้อยเพียงใดนั้นจะขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่สำคัญคือ ความพร้อมด้าน โครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของประเทศ และความสามารถในการพัฒนาเสริมสร้างความแข็งแกร่งด้านดิจิทัลของประเทศ สำหรับอนาคต ในปัจจุบัน รัฐบาลมีนโยบายดิจิทัลไทยแลนด์ อันหมายถึงประเทศไทยที่สามารถสร้างสรรค์ และใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเต็มศักยภาพในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน นวัตกรรม ข้อมูล ทุนมนุษย์ และทรัพยากรอื่นใด เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ ไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน โดยแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมจะมีเป้าหมายในภาพรวม 4 ประการ คือ 1. เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ ด้วยการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล เป็นเครื่องมือหลักในการสร้างสรรค์นวัตกรรมการผลิต การบริการ 2. สร้างโอกาสทางสังคมอย่างเท่าเทียมด้วยข้อมูลข่าวสารและบริการต่างๆ ผ่านสื่อดิจิทัลเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน 3. เตรียมความพร้อมให้บุคลากรทุกกลุ่มมีความรู้และทักษะที่เหมาะสมต่อการดำเนินชีวิตและการประกอบอาชีพในยุคดิจิทัล และ 4. ปฏิรูปกระบวนการทำงาน และการให้บริการของภาครัฐ ด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูล เพื่อให้การปฏิบัติงานเกิดความโปร่งใสมีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

นอกจากนี้ รัฐบาลยังมีแผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สำหรับใช้เป็นกรอบในการผลักดันให้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศซึ่งรวมถึงการปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศนคติทางความคิดในทุกภาคส่วน การปฏิรูปกระบวนการทางธุรกิจการผลิต การค้า และการบริการ การปรับปรุงประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน และการยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน อันจะนำไปสู่ความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน การพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคมของประเทศไทย มุ่งเน้นการพัฒนาระยะยาวที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ทั้งนี้ เพื่อให้วิสัยทัศน์และเป้าหมายในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลบรรลุผลสำเร็จ รัฐบาลจึงได้กำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาไว้ 6 ด้านด้วยกัน คือ 1. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลประสิทธิภาพสูงให้ครอบคลุมทั่วประเทศ 2. ขับเคลื่อนเศรษฐกิจด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 3. สร้างสังคมคุณภาพที่ทั่วถึงเท่าเทียมด้วยเทคโนโลยีดิจิทัล 4. ปรับเปลี่ยนภาครัฐสู่การเป็นรัฐบาลดิจิทัล

5. พัฒนากำลังคนให้พร้อมเข้าสู่ยุคเศรษฐกิจและสังคมดิจิทัล และ 6. สร้างความเชื่อมั่นในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2559)

4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤษฎา แก้วผุดผ่อง (2558) ได้กล่าวถึงสภาพการใช้ ปัญหา และความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ และการสื่อสารของบุคลากรหอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดลพบว่า ปัญหาการใช้งานที่เกิดมากที่สุดคือ เรื่องการขาดแคลนเครื่องมือและอุปกรณ์สำรองสำหรับใช้งานเมื่อเครื่องมือและอุปกรณ์หลักเสียหาย และใน ส่วนความต้องการของบุคลากรที่มีความต้องการมากที่สุดคือทำให้หน่วยงานมีการสนับสนุนให้บุคลากรมีเครื่องมือ และอุปกรณ์ใช้ในการปฏิบัติงานอย่างเพียงพอ

สุริยานนท์ พลสมิ (2557) ได้กล่าวถึงสถานภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานของ องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่นพบว่า ปริมาณของ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ใช้ยังไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้งานบุคลากร และเทคโนโลยีที่ใช้ในการปฏิบัติงาน ในองค์กรบางส่วนยังเป็นแบบดั้งเดิม บุคลากรบางส่วนยังไม่มีความรู้และทักษะในการประยุกต์ใช้เทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อปฏิบัติงานเท่าที่ควร

Abbas Pourhosein Gilakjani, Narjes Banou Sabouri and Asieh Zabihniaemran (2015) สิ่งที่เป็นปัญหา และอุปสรรคในการใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในการสอนภาษาอังกฤษพบว่า ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์มีความ พร้อมใช้งาน แต่การขาดความรู้คอมพิวเตอร์ ขาดประสบการณ์คอมพิวเตอร์ การสนับสนุนเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ไม่เพียงพอ ปัจจัยเวลา ทักษะคิดของครู และการขาดการพัฒนาอาชีพในการบูรณาการเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ ดังนั้นหน่วยงานการศึกษาควรจะเป็นตัวแทนในการเอาชนะอุปสรรคเหล่านี้ โดยการฝึกอบรมครูเพื่อให้ครูมี ทักษะความรู้คอมพิวเตอร์ที่จำเป็นสำหรับการเรียนการสอน และครูควรพัฒนาทักษะเทคโนโลยีและใช้ เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์สำหรับห้องเรียนของตัวเอง

Hebatalla El Semary (2011) อุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการใช้ของเทคโนโลยีในการศึกษา กรณีศึกษา มหาวิทยาลัยสหรัฐอาหรับเอมิเรตส์พบว่า อุปสรรคต่อประสิทธิภาพในการใช้ของเทคโนโลยีในการศึกษาเกิดจาก การขาดการวางแผนที่ชัดเจนในเรื่องที่เกี่ยวกับเทคโนโลยี โดยในงานวิจัยได้เสนอแผนการดำเนินการที่อาจจะ นำไปใช้เพื่อรับประกันการใช้งานที่มีประสิทธิภาพของเทคโนโลยีในห้องเรียนและการบูรณาการลงไป ในกระบวนการเรียนการสอน คือการพัฒนาด้านอาชีพ และการสนับสนุนทางเทคนิค

5. วิธีดำเนินการวิจัย

5.1 ประชากรและตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ที่ประกอบไปด้วยการศึกษาเอกสาร งานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ เอกสารทางวิชาการ นโยบายของมหาวิทยาลัย และยุทธศาสตร์ของประเทศ นอกจากนี้ ยังทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง จากกลุ่มตัวอย่าง 5 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้บริหาร 10 คน อาจารย์ 15 คน เจ้าหน้าที่ 15 คน นักศึกษาในมหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราชจำนวน 30 คน และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัลจำนวน 6 คน

5.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบมีโครงสร้าง โดยที่ผู้วิจัยใช้วิธีการสัมภาษณ์ผู้ให้ข้อมูลใช้เวลาประมาณ 45 นาที ต่อ 1 ท่าน โดยมีประเด็น ปัญหา ความต้องการจำเป็น และสถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรและนักศึกษาเพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัล เป็นหลัก

5.3 การวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) วิเคราะห์จากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึก เพื่อจัดกลุ่มย่อยให้อยู่ภายใต้ข้อสรุปประกอบเดียวกัน โดยแบ่งออกเป็น 5 กลุ่มคือ กลุ่มอาจารย์ เจ้าหน้าที่ นักศึกษา ผู้บริหาร และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

6. ผลการวิจัย

ผลการวิจัยจากกลุ่มตัวอย่างที่เก็บรวบรวมมาสรุปโดยการวิเคราะห์เนื้อหาตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ได้ผลการศึกษาดังนี้

ตารางที่ 1 สรุปการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกของกลุ่มอาจารย์

ปัญหา	ความต้องการจำเป็น	สถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	<ul style="list-style-type: none"> งบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์ งบประมาณในการบำรุงรักษา 	<ul style="list-style-type: none"> ฮาร์ดแวร์สามารถใช้งานได้ แต่ไม่ทันสมัย ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน ชำรุดขาดการบำรุงรักษา
ระบบเครือข่ายไม่เสถียร	ปรับปรุงระบบเครือข่ายให้สามารถรองรับการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ระบบเครือข่ายไม่ครอบคลุมพื้นที่ในการทำงาน สัญญาณเครือข่ายไม่มีเสถียรภาพ
คุณภาพของสารสนเทศในหน่วยงาน	สนับสนุนงบประมาณในการเข้าถึงฐานข้อมูลงานวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> ระบบฐานข้อมูลงานวิจัยที่นำเชื่อถือมีน้อย ข้อมูลไม่เป็นปัจจุบันในบางหน่วยงาน
ขาดทักษะการใช้งานเทคโนโลยี ปัญหาาระบบสารสนเทศ	<ul style="list-style-type: none"> อบรมการใช้ระบบและจัดทำคู่มือที่ใช้งานง่าย ปรับปรุงระบบสารสนเทศ 	<ul style="list-style-type: none"> ขาดการบำรุงรักษาให้สามารถทำงานได้ ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งมหาวิทยาลัย การใช้งานซอฟต์แวร์ค่อนข้างยุ่งยาก พื้นฐานการใช้เทคโนโลยีแตกต่างกัน
ขาดแคลนบุคลากรที่มีความสามารถ	พัฒนาทักษะบุคลากรเพิ่มอัตราเจ้าหน้าที่	<ul style="list-style-type: none"> บุคลากรขาดความเชี่ยวชาญในสาขาอาชีพ บุคลากรบางกลุ่มยังไม่ยอมรับในเทคโนโลยีดิจิทัล บุคลากรยังขาดความเชื่อมั่นในเทคโนโลยีดิจิทัล
การบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ	ปรับเปลี่ยนกระบวนการในการบริหารงาน	<ul style="list-style-type: none"> นโยบาย และระเบียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลชัดเจน ขั้นตอนการทำงานล่าช้า การบริหารจัดการยังไม่เป็นระบบ ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารเทคโนโลยีดิจิทัล

จากตารางที่ 1 ปัญหา ความต้องการจำเป็น และสถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านต่างๆ คือ ด้านฮาร์ดแวร์ไม่เพียงพอและไม่มีประสิทธิภาพ ด้านซอฟต์แวร์ไม่มีประสิทธิภาพ ด้านบุคลากรขาดทักษะ และด้านการบริหารไม่มีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2 สรุปการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกของกลุ่มเจ้าหน้าที่

ปัญหา	ความต้องการจำเป็น	สถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
อุปกรณ์ไม่เพียงพอ อุปกรณ์ล้าสมัย	<ul style="list-style-type: none"> งบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์ ปรับการจัดซื้อให้รวดเร็วยิ่งขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> ฮาร์ดแวร์สามารถใช้งานได้ แต่ไม่ทันสมัย ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน ชำรุดขาดการบำรุงรักษา
ไม่เห็นความสำคัญของระบบสารสนเทศ	ให้ความสำคัญต่อการนำระบบสารสนเทศและพัฒนาระบบอย่างต่อเนื่อง	<ul style="list-style-type: none"> ซอฟต์แวร์ใช้งานยาก ไม่ให้ความร่วมมือในการใช้ระบบ บ่อยครั้งระบบมีปัญหาการเข้าใช้งาน
ไม่มีเวลาและงบประมาณในการพัฒนาทักษะการใช้งานเทคโนโลยี	สนับสนุนงบประมาณและเวลาในการพัฒนาทักษะ	<ul style="list-style-type: none"> ไม่มีเวลาเนื่องจากงานที่ได้รับมอบหมายมาก งบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาทักษะ บุคลากรบางกลุ่มมีความสามารถในการพัฒนาซอฟต์แวร์แต่ยังขาดความเชี่ยวชาญ
ระบบเครือข่ายไม่เสถียร	เพิ่มจุดกระจายสัญญาณเครือข่าย	<ul style="list-style-type: none"> ระบบเครือข่ายไม่ครอบคลุมพื้นที่ในการทำงาน สัญญาณเครือข่ายไม่มีเสถียรภาพ

จากตารางที่ 2 ปัญหา ความต้องการจำเป็น และสถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านต่างๆ คือ ด้านฮาร์ดแวร์ไม่เพียงพอและไม่มีประสิทธิภาพ ด้านซอฟต์แวร์ไม่มีประสิทธิภาพ และด้านบุคลากรขาดทักษะ

ตารางที่ 3 สรุปการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกของกลุ่มนักศึกษา

ปัญหา	ความต้องการจำเป็น	สถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
อุปกรณ์ไม่เพียงพอ	<ul style="list-style-type: none"> ซ่อมแซมอุปกรณ์ให้พร้อมใช้งาน อุปกรณ์ที่ทันสมัย 	<ul style="list-style-type: none"> ชำรุดขาดการบำรุงรักษา ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน
ระบบเครือข่ายไม่เสถียร	เพิ่มจุดกระจายสัญญาณเครือข่าย	<ul style="list-style-type: none"> ระบบเครือข่ายไม่ครอบคลุมพื้นที่ในการทำงาน สัญญาณเครือข่ายไม่มีเสถียรภาพ
ขาดทักษะการใช้งานเทคโนโลยี	ใช้เพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้	<ul style="list-style-type: none"> มีการใช้เทคโนโลยีในการเรียนน้อย ต้องใช้เวลาในการเรียนรู้
ปัญหาในระบบสารสนเทศ	ปรับปรุงระบบให้ง่ายต่อการใช้	<ul style="list-style-type: none"> ซอฟต์แวร์ใช้งานยาก บ่อยครั้งระบบมีปัญหาการเข้าใช้งาน
ขาดแคลนเจ้าหน้าที่	เพิ่มอัตราเจ้าหน้าที่	<ul style="list-style-type: none"> ทัศนคติต่อการให้บริการยังไม่ดีเท่าที่ควร ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ในแนะนำในการใช้งาน

จากตารางที่ 3 ปัญหา ความต้องการจำเป็น และสถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านต่างๆ คือ ด้านฮาร์ดแวร์ไม่เพียงพอและไม่มีประสิทธิภาพ ด้านซอฟต์แวร์ไม่มีประสิทธิภาพ และด้านบุคลากรขาดทักษะ

ตารางที่ 4 สรุปการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกของกลุ่มผู้บริหาร

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
บุคลากรยังไม่เข้าใจถึงความสำคัญของเทคโนโลยี	<ul style="list-style-type: none"> ควรมีนโยบายที่ผลักดันอย่างเต็มที่ พร้อมทั้งควบคุมดูแลอย่างจริงจัง เพื่อให้เกิดการใช้งานจริง ส่งเสริมให้บุคลากรเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล พร้อมทั้งพัฒนาศักยภาพ เพื่อให้สามารถขับเคลื่อนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
อุปกรณ์ไม่รองรับการทำงาน	<ul style="list-style-type: none"> ลงทุนในการนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้ และจะต้องรองรับการทำงานที่จะตามมาในอนาคต
ปัญหาระบบสารสนเทศ	<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงระบบเดิมให้สามารถใช้งานได้ และพัฒนาต่อยอดจากระบบเดิม
การนำไปใช้งานไม่มีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ยกฐานะหน่วยงานที่ดูแลให้บริการและพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ให้เป็นหน่วยงานหลักของมหาวิทยาลัย พัฒนางานให้ตอบสนองต่อการทำงานให้มากขึ้น โดยจัดทำแผนระยะสั้น ระยะยาว และนำแผนสู่การปฏิบัติ และมีการกำกับ ติดตาม

จากตารางที่ 4 แนวทางในการแก้ปัญหา คือ ส่งเสริมให้บุคลากรเห็นความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล กำหนดนโยบายที่ผลักดันอย่างเต็มที่ ลงทุนในการนำเทคโนโลยี และปรับปรุงพัฒนาต่อยอดระบบเดิม

ตารางที่ 5 สรุปการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกของกลุ่มผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล

ปัญหา	แนวทางแก้ไข
<ul style="list-style-type: none"> ขาดความรู้ ไม่ยอมรับเทคโนโลยี ไม่เห็นความสำคัญ 	<ul style="list-style-type: none"> ปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เห็นถึงประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีและใช้อย่างถูกวิธี ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากรเป็นระยะ
เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็ว	<ul style="list-style-type: none"> วางแผนบริหารจัดการเทคโนโลยีที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพและปรับปรุงตามงบประมาณที่มีตามความจำเป็น
การจัดซื้ออุปกรณ์ที่ไม่มีคุณภาพ	<ul style="list-style-type: none"> เน้นให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในการจัดซื้อคำนึงถึงคุณภาพของตลอดอายุการใช้งานรองรับกับความต้องการในอนาคต และราคาเหมาะสม
ผู้บริหารไม่มีความสามารถ	<ul style="list-style-type: none"> ปรับเปลี่ยนทีมบริหารให้เหมาะสมกับความสามารถ ปรับเปลี่ยนทัศนคติ เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยี
การใช้งานที่ผิดวิธี	<ul style="list-style-type: none"> อบรมวิธีการใช้งานที่ถูกต้อง และแสดงให้เห็นถึงผลกระทบที่จะตามมาจากการใช้งานที่ผิดวิธี
การบำรุงรักษาอุปกรณ์	<ul style="list-style-type: none"> เล็งเห็นถึงความสำคัญในการบำรุงรักษา เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบตามมาภายหลัง สำรองอุปกรณ์ที่จำเป็นในการซ่อมบำรุง เพื่อไม่ให้งานหยุดชะงัก

จากตารางที่ 5 แนวทางในการแก้ปัญหา คือ ปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เห็นถึงประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยี วางแผนบริหารจัดการเทคโนโลยีให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอต่อความจำเป็น

ตารางที่ 6 สรุปการวิเคราะห์เนื้อหาจากการสัมภาษณ์แบบเชิงลึกของ 3 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มอาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา		
ปัญหา	ความต้องการจำเป็น	สถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล
ฮาร์ดแวร์ไม่เพียงพอและไม่มีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> งบประมาณจัดซื้ออุปกรณ์ งบประมาณในการบำรุงรักษา 	<ul style="list-style-type: none"> ไม่ทันสมัย ไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้งาน ชำรุดขาดการบำรุงรักษา
ด้านซอฟต์แวร์ไม่มีประสิทธิภาพ	<ul style="list-style-type: none"> ปรับปรุงระบบเครือข่าย อบรมการใช้และมีคู่มือที่เข้าใจ 	<ul style="list-style-type: none"> ขาดการบำรุงรักษาให้สามารถทำงานได้ และไม่มีประสิทธิภาพ
ขาดทักษะการใช้งานเทคโนโลยี	<ul style="list-style-type: none"> ให้ความสำคัญกับเทคโนโลยี 	<ul style="list-style-type: none"> ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งมหาวิทยาลัย ระบบมีปัญหาการเข้าใช้งานบ่อยครั้ง ไม่ให้ความร่วมมือในการใช้ระบบ
ด้านบุคลากรขาดทักษะ	พัฒนาทักษะบุคลากรเพิ่มอัตราเจ้าหน้าที่สนับสนุนงบประมาณและเวลาในการพัฒนาทักษะ	<ul style="list-style-type: none"> ขาดแคลนเจ้าหน้าที่ในแนะนำในการใช้งาน มีพื้นฐานในการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลต่างกัน ทัศนคติต่อการให้บริการยังไม่ดีเท่าที่ควร ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารเทคโนโลยีดิจิทัล บุคลากรบางกลุ่มยังไม่ยอมรับในเทคโนโลยีดิจิทัล บุคลากรยังขาดความเชื่อมั่นเทคโนโลยีดิจิทัล
การบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ	ปรับเปลี่ยนกระบวนการในการบริหารงาน	<ul style="list-style-type: none"> นโยบาย และระเบียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่ชัดเจน ขั้นตอนการทำงานล่าช้า การบริหารจัดการยังไม่เป็นระบบ ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารเทคโนโลยีดิจิทัล
กลุ่มผู้บริหาร และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล		
ปัญหา	แนวทางแก้ไข	
<ul style="list-style-type: none"> บุคลากรยังไม่เข้าใจถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล ขาดความรู้ 	<ul style="list-style-type: none"> ปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เห็นถึงประโยชน์ของเทคโนโลยีดิจิทัลและใช้อย่างถูกวิธี ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพบุคลากร ควรมีนโยบาย และกำกับดูแล 	
<ul style="list-style-type: none"> เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงเร็ว อุปกรณ์ไม่รองรับการทำงานและไม่มีคุณภาพ 	<ul style="list-style-type: none"> ลงทุนด้านเทคโนโลยีให้รองรับการทำงานที่จะตามมาในอนาคต วางแผนบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพและปรับปรุงตามงบประมาณที่มีตามความจำเป็น คำนึงถึงคุณภาพของอุปกรณ์ที่จัดซื้อ 	
<ul style="list-style-type: none"> ปัญหาระบบสารสนเทศ การใช้งานที่ผิดวิธี 	<ul style="list-style-type: none"> อบรมวิธีการใช้งานที่ถูกต้อง และแสดงให้เห็นถึงผลกระทบที่จะตามมาจากการใช้งานที่ผิดวิธี พัฒนางานให้ตอบสนองต่อการทำงานให้มากขึ้น โดยจัดทำแผนระยะสั้น ระยะยาว และนำแผนสู่การปฏิบัติ และมีการกำกับ ติดตาม ยกฐานะหน่วยงานที่ดูแลให้บริการและพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัล ให้เป็นหน่วยงานหลักของมหาวิทยาลัย 	
<ul style="list-style-type: none"> ผู้บริหารไม่มีความสามารถ 	<ul style="list-style-type: none"> ปรับเปลี่ยนทีมบริหารให้เหมาะสมกับความสามารถ ปรับเปลี่ยนทัศนคติ เพื่อให้เห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีดิจิทัล 	
<ul style="list-style-type: none"> การบำรุงรักษาอุปกรณ์ 	<ul style="list-style-type: none"> เล็งเห็นถึงความสำคัญในการบำรุงรักษา เพื่อไม่ให้เกิดผลกระทบตามมา สำรองอุปกรณ์ที่จำเป็นในการซ่อมบำรุง เพื่อไม่ให้งานหยุดชะงัก 	

แท้จริงแล้ว ในทุกกลุ่มจะมีสถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลพื้นฐานคล้ายกัน ได้แก่ โปรแกรมการประมวลผลคำ (Word Processing) โปรแกรมแผ่นตารางทำการ (Spread Sheet) โปรแกรมเอกสารนำเสนอ (Presentation) และ โปรแกรมเพื่อพัฒนาระบบฐานข้อมูล ที่มีตารางเก็บข้อมูลและสร้างแบบสอบถามได้ง่าย มีวัตถุคอนโทรลให้เรียกใช้ในรายงานและฟอร์ม อาทิ ไมโครซอฟท์แอคเซส (Microsoft Access) เป็นต้น

จากตารางที่ 6 ปัญหา ความต้องการจำเป็น และสถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลในด้านต่างๆ 4 ด้าน คือ ด้านฮาร์ดแวร์ ด้านซอฟต์แวร์ ด้านบุคลากร และด้านการบริหารงาน โดยในด้านฮาร์ดแวร์มีอุปกรณ์ไม่เพียงพอต่อความต้องการ และไม่มีประสิทธิภาพ ซ้ำรูดขาดการบำรุงรักษา ด้านซอฟต์แวร์ไม่มีประสิทธิภาพ ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันทั้งมหาวิทยาลัย และระบบมีปัญหาการเข้าใช้งานบ่อยครั้ง ด้านบุคลากรมีพื้นฐานในการใช้งานเทคโนโลยีแตกต่างกัน การยอมรับเทคโนโลยีและนำมาใช้จึงมีความแตกต่างกัน รวมไปถึงบุคคลกรบางกลุ่มขาดทักษะทางด้านเทคโนโลยี และการบริหารงานไม่มีประสิทธิภาพ ขาดวิสัยทัศน์ในการบริหารเทคโนโลยีดิจิทัล การบริหารจัดการยังไม่เป็นระบบ ส่งผลให้ขั้นตอนการทำงานล่าช้า นโยบาย และระเบียบการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไม่ชัดเจน

แนวทางในการพัฒนามุ่งเน้นในเรื่องของการปรับเปลี่ยนทัศนคติให้เห็นถึงประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลไปพร้อมกับการพัฒนาทักษะของบุคลากร พัฒนาระบบงานให้ตอบสนองต่อการทำงาน วางแผนบริหารจัดการเทคโนโลยีดิจิทัลให้มีประสิทธิภาพ และสนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอต่อความจำเป็น อย่างไรก็ตาม ใดก็ตามกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์ และผู้เชี่ยวชาญทางด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ได้มีข้อเสนอแนะว่า การเปลี่ยนผ่านไปสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัลนั้นจะต้องมีปัจจัยสำคัญคือ 1. ผู้บริหารมหาวิทยาลัยต้องมีนโยบายอย่างชัดเจน 2. เตรียมโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลให้สมบูรณ์ 3. พัฒนาศูนย์การเรียนรู้รองรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัล 4. ต้องมีตัวแบบหรือกลยุทธ์ที่เหมาะสมสำหรับการเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัล และ 5. ต้องมีงานวิจัยรองรับการมุ่งสู่มหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัลเพื่อความยั่งยืนของการพัฒนา

7. สรุปผลการวิจัย

ผลการศึกษาทำให้ทราบถึงสภาพปัญหาที่สำคัญเกิดจากอุปกรณ์ไม่เพียงพอ ระบบเครือข่ายไม่เสถียร บุคลากรขาดทักษะ ระบบสารสนเทศใช้งานยาก และการบริหารไม่มีประสิทธิภาพ แนวทางการพัฒนาควรปรับเปลี่ยนทัศนคติให้บุคลากรเห็นถึงประโยชน์ของการใช้เทคโนโลยี ยกฐานะหน่วยงานที่ดูแลให้บริการและพัฒนาเทคโนโลยีดิจิทัลให้เป็นหน่วยงานหลัก มีนโยบาย จัดทำแผนระยะสั้น ระยะยาว นำแผนสู่การปฏิบัติ และมีการกำกับ ติดตาม สนับสนุนงบประมาณให้เพียงพอต่อความจำเป็น และคำนึงถึงคุณภาพของอุปกรณ์ที่จัดซื้อ อุปกรณ์ รวมไปถึงอุปกรณ์สำรองที่จะใช้ในการบำรุงรักษา

8. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

จากการที่ผู้วิจัยได้นำเสนอความสำคัญของปัญหา ความต้องการจำเป็น และสถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรและนักศึกษาเพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัลไปแล้วนั้น หากผู้ใดสนใจยังสามารถที่จะนำหลักการดังกล่าวไปพัฒนาต่อยอดได้โดยทำการศึกษาเพิ่มเติมถึงบริบทของมหาวิทยาลัย นโยบาย ความพร้อมด้านบุคลากร และ เทคโนโลยีดิจิทัลที่จำเป็น ทั้งนี้เพื่อมุ่งสู่การศึกษา 4.0 ที่สามารถสนับสนุน

ดิจิทัลไทยแลนด์และเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัลชั้นนำในอนาคต อีกทั้ง ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาดัชนีชี้วัดการเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล ซึ่งดัชนีชี้วัดนั้นจะเป็นเครื่องมือที่จำเป็นสำหรับใช้ในการตรวจติดตามและประเมินผลความสำเร็จมหาวิทยาลัยดิจิทัลได้อย่างยั่งยืนต่อไป

9. เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2559). แผนพัฒนาดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม
กฤษฎา แก้วผดุง. (2558). สภาพการใช้ ปัญหา และความต้องการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร
ของบุคลากรหอสมุดและคลังความรู้มหาวิทยาลัยมหิดล. **Journal of Professional Routine to
Research**. Volume 2. page 9-15.
- ปานใจ ชารัทคนวงศ์. (2554). การวิเคราะห์และออกแบบระบบเทคโนโลยีสารสนเทศในมุมมองด้านการ
บริหาร. กรุงเทพฯ: สันทนาการพิมพ์
- พนิดา พานิชกุล. (2553). เทคโนโลยีสารสนเทศ (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : เลทีพี คอมพ์ แอนด์ คอน
ซัลท์.
- สุชฎทัย มาสาซ้าย มานิตย์ อาษานอก และจารุณี ซามาตย. (2556). การศึกษาสภาพปัญหาและความต้องการที่
จำเป็นสำหรับสมรรถนะของครูด้าน เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารระดับประถมศึกษาใน
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ. **วารสารธรรมศาสตร์** ปีที่ 32 ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน 2556 หน้า 119-
130.
- สำนักงานสถิติแห่งชาติ. (2558). สรุปผลข้อมูลเบื้องต้นสำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการ
สื่อสารในสถานประกอบการ พ.ศ. 2558
- สำนักสถิติเศรษฐกิจและสังคม. (2559). สำรวจการมี การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในครัวเรือน
พ.ศ. 2559. สำนักงานสถิติแห่งชาติ.
- สุริยานนท์ พลสมิ. (2557). สถานภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่น กรณีศึกษาเทศบาลตำบลบ้านเป็ด อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น. การประชุมวิชาการ
มหาสารคามวิจัย ครั้งที่ 10, 11 กันยายน 2557, หน้า 132-138.
- อกินันท์ ธรรมคุณ และ กอบกุล สรรพกิจจางง. (2552). สภาพ ปัญหา และความต้องการเทคโนโลยีสารสนเทศ
และการสื่อสารของโรงเรียนมัธยมศึกษา ในจังหวัดศรีสะเกษ. **วารสารมหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร**
ปี 1, ฉบับที่ 1 มกราคม-มิถุนายน 2552 หน้า 26-36.
- เอี่ยมพร หลินเจริญ. (2555). เทคนิคการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ. **วารสารการวัดผลการศึกษา** ปีที่ 17 ฉบับที่
1 กรกฎาคม 2555 มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หน้า 17-29.
- Abbas Pourhosein Gilakjani, Narjes Banou Sabouri and Asieh Zabihniaemran. (2015). What Are the Barriers
in the Use of Computer Technology in EFL Instruction?. **Review of European Studies**. Volume 7.
No. 11. page 213-221.

Hebatalla El Smary. (2011). Barriers to the Effective Use of Technology in Education: Case Study of UAE University. **Asian Transactions on Science & Technology (ATST ISSN: 2221-4283)**. Volume 01 Issue 05. November 2011. page 22-32.

ที่ มศป. 0402/3231

13 ธันวาคม 2559

เรื่อง ตอบรับการนำเสนอบทความในการประชุมวิชาการ

เรียน คุณสุนิษา คิดใจเดียว

ตามที่ท่านได้ส่งบทความวิทยานิพนธ์ เรื่อง "การศึกษาความสำคัญของปัญหา ความต้องการจำเป็น และสถานภาพการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลของบุคลากรและนักศึกษาเพื่อเปลี่ยนผ่านไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏดิจิทัล" เพื่อนำเสนอในงานประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 11 ประจำปี 2559 เรื่อง "ผลงานวิจัยและนวัตกรรมสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน" (National and International Sripatum Conference 2016) ในวันพุธที่ 21 ธันวาคม 2559 เวลา 8.30-16.30 น. ณ ห้อง Auditorium 1 ชั้น 14 อาคาร 40 ปีศรีปทุม มหาวิทยาลัยศรีปทุม บางเขน นั้น

ผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer reviewers) และคณะกรรมการพิจารณาผลงานพิจารณาบทความเรื่องดังกล่าวแล้ว มีมติเห็นชอบให้นำเสนอบทความในการประชุมวิชาการฯ ตามวัน เวลา และสถานที่ดังกล่าวข้างต้น และจะตีพิมพ์ในรายงานสืบเนื่องการประชุมวิชาการ(Proceedings) ในรูปแบบของ CD-ROM ต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุบิน ยุระวิช)

ประธานคณะกรรมการพิจารณาผลงาน
การประชุมวิชาการระดับชาติและนานาชาติ
มหาวิทยาลัยศรีปทุม ครั้งที่ 11 ปีการศึกษา 2559

ฝ่ายเลขานุการคณะกรรมการพิจารณาผลงาน SPU Conference 2016

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนางานวิจัย มหาวิทยาลัยศรีปทุม

โทรศัพท์ 0 2579 1111 ต่อ 1331,1155, 1252

โทรสาร 0 2579 1111 ต่อ 2187

ไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ spucon2016@gmail.com

